

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 6, Stk. 1, jfr. § 11, i Lov Nr. 406, af 28. August 1945 om Tillæg til Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed er det hjemlet, at der i Sager for Overtrædelse af den nævnte Lov („Værnemagersager“) kan finde Beslaglæggelse Sted i Overensstemmelse med Reglerne i Retsplejelovens Kap. 68 af en mistænkt eller domfældts Formueværdier, og ved § 6, Stk. 2, jfr. § 11, i den ovennævnte Lov af 28. August 1945 er der derhos Hjemmel for, at en mistænkt eller domfældts Formue eller Forretningsvirksomhed efter Rettens Bestemmelse kan sættes under Forvaltning af en af Retten beskikket Administrator, alt dersom dette maa anses for paakrævet for at sikre Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb. Efter § 6, Stk. 2, sidste Pkt., kan Justitsministeren fastsætte nærmere Regler for denne Forvaltning. I Henhold til § 18 i Loven af 28. August 1945 finder bl. a. de ovennævnte Regler tilsvarende Anvendelse i Straffesager, der rejses for Overtrædelse af §§ 15 og 16 i Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed.

Den Forvaltning af en mistænkt eller domfældts hele Formue (eller Forretningsvirksomhed), der er hjemlet ved Værnemagerlovens § 6, Stk. 2, er efter Lovens Ord tilsyneladende et nyt selvstændigt Retsinstitut. Allerede inden Loven af 28. August 1945 havde man imidlertid i Praksis etableret saadanne Forvaltninger ved at beslaglægge hele sigtedes Formue i Medfør af Retsplejelovens § 745 eller dennes Analogi og ved herefter at beskikke Værgen efter Retsplejelovens § 795 eller dennes Analogi. Det er denne Praksis, man gennem Bestemmelsen i § 6, Stk. 2, i Værnemagerloven har ønsket at lovfæste, og da ogsaa Bemærkningerne til den nævnte Bestemmelse i Lovforslaget (R. T. 1945, Tillæg A., Sp. 1054—55) peger i samme Retning, synes det utvivlsomt, at den i § 6, Stk. 2, omhandlede Forvaltning maa opfattes som forbundet med en generel Beslaglæggelse af særegen Art, saaledes at Retsvirkningerne af denne Forvaltning er de samme, hvad enten der forud for eller samtidig med Etableringen af Forvalt-

ningen har fundet en formel Beslaglæggelse Sted eller ej.

Det kan iøvrigt i denne Forbindelse oplyses, at der efter Oplysninger, som Justitsministeriet indhentede i Januar Maaned 1946, paa dette Tidspunkt var ialt ca. 250 Værnemagere sat under Forvaltning, heraf Halvdelen i København. Da Antallet af Personer, der er sigtet for Værnemageri, imidlertid ligger betydeligt højere, maa det antages, at der vil blive ialt 6—800 Forvaltninger, men dette Tal er rent skønsmæssigt.

Da Spørgsmaalet om Udfærdigelse af Regler for de her omhandlede Forvaltninger blev taget op navnlig paa Grundlag af de ret omfattende Erfaringer fra Københavns Krisepoliti, viste det sig, at der ikke kunde naas et tilfredsstillende Resultat paa det foreliggende Lovgrundlag. Det stod saaledes klart, at det var aldeles nødvendigt at tilvejebringe Hjemmel for Udelukkelse af Kreditorforfølgning, naar der var etableret Forvaltning. Dette maatte paa sin Side forudsætte, at det blev sikret, at Forvaltningen foregaar paa en fuldt ud betryggende Maade, og hertil maatte høre Sikkerhed for, at Administrator ikke i første Række er en Person, der repræsenterer Skyldnerens egne Interesser, og det maatte i hvert Fald anses for tvivlsomt, om Justitsministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 6 i Loven af 28. August 1945 kunde træffe de herom fornødne Bestemmelser.

Der har herefter paa Justitsministeriets Foranledning fundet en Række Forhandlinger Sted mellem Repræsentanter for de interesserede Myndigheder m. fl., og Resultatet af disse Forhandlinger danner Grundlaget for det foreliggende Lovforslag. Dette indeholder foruden Regler om de to foranstaaende Hovedspørgsmaal, Habilitetsbetingelser og Inhabilitetsgrunde for Administratorer samt Udelukkelse af Kreditorforfølgning, saadanne Bestemmelser, som efter Erfaringerne fra den forløbne Tid har vist sig paakrævede, saaledes navnlig Hjemmel for Administrator til at udstede Proklama, Fastlæggelse af Forholdet mellem Statens Konfiskationskrav og Statens og Kommunernes Krav paa Skatter og Adgang til at etablere Forvaltning bl. a. i Tilfælde, hvor der efter § 4 i Landsforræderiloven Nr. 259 af 1.